

Dolnopěněnský měsíčník

17. červen 2019

Úvodník

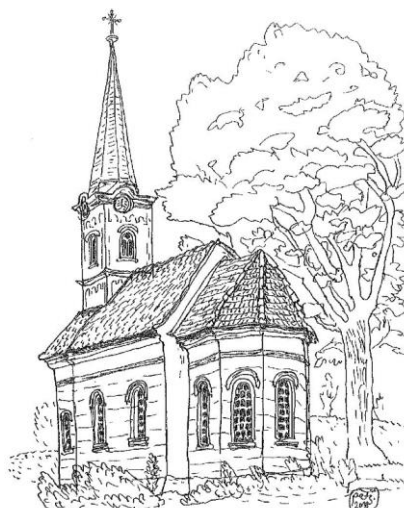
Milí čtenáři,

leží před Vámi červené číslo Dolnopěněnského měsíčníku. Červen, ve staré češtině zvaný malý červen (červenci se říkalo velký červen) byl pro naše předky spolu s mariánským květnem nejkrásnějším obdobím roku. V týdnu, kdy se měsíčník dostane do Vašich schránek, nastane letní slunovrat. 21. června 15:54

protne Slunce obratník raka a nejdelším dnem v roce začne astronomické léto. Slunce vyjde ve 4:55 na severovýchodě a zapadne ve 21:08 na severozápadě, přičemž rozbřesk začne už o čtvrté a soumrak skončí okolo desáté. Slunovraty fascinovaly člověka od pravěku. Pohanské rituály letního slunovratu v Evropě překrylo křesťanství s trojicí pohyblivých svátků spadajících do konce velikonočního období - slavnosti Seslání Ducha svatého, Nejsvětější trojice a Těla a Krve Páně (Božího těla). Ještě za 1. republiky byly svátky spojené s velkými slavnostmi a procesními dny pracovního klidu (dodnes jimi jsou např. u našich jižních sousedů). Slavnosti slunovratu jsou dodnes živé v pobaltských zemích. V zemích se silnou katolickou tradicí chodí slavnostně oblečené děti k prvnímu svatému přijímání.

U nás modernizace a období komunismu s kolektivizací venkova zvyky a tradice tohoto období téměř zničily. Přesto nám ale zůstává potřeba za krátkých nocí zůstat venku, méně spát a družít se s přáteli či sousedy. Přibývá nových slavností a festivalů pod otevřeným nebem. Několik přátel mi nezávisle na sobě při a po Jahodobraní řeklo, že je skvělé, když se lidé ze vsi a okolí alespoň jednou do roka sejdou a společně posedí a povesejí se. Máme hluboko v sobě potřebu setkávat se. A všichni, když nevíme, tak tušíme, jak důležitá je v neklidných časech soudržnost a pospolitost. Lidé ve zdravé společnosti se schází, mluví spolu a drží pohromadě. Snad tomu naše obecní slavnosti pálení čarodějnic a Jahodobraní pomohou.

Petr Šulc

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

přiblížil se nám prázdninový čas, teploty letí nahoru a dlouhé dny vyzývají ke všemožným aktivitám, které k létu bezpochyby patří. A stejně tak se v horkých dnech neobejdeme bez času pohody a odpočinku. Zejména pak o víkendech jistě málokdo pohrdne příjemně stráveným odpolednem na své zahrádce. Proto bych chtěl všechny požádat, abychom ctili, alespoň v neděli, možnost užít si klid a relaxaci bez řevu sekaček, cirkulárek a motorových pil. Víím, že někdy není zbylí a příroda nám nedá jinou možnost, ale z vlastní zkušenosti víím, že taková situace nastane zcela výjimečně, maximálně jednou za deset let ☺

V sobotu jsme si užili, alespoň doufám, Jahodobraní. Je to už tradičně největší kulturní akce v naší obci, a tak bych rád poděkoval všem, kteří se zasloužili o zdárný průběh. Dík patří mimo jiné všem sponzorům, dobrovolníkům a také našim hasičům. A protože tahle „párty“ vlastně pomyslně startuje

dobu letních prázdnin a dovolených a náš měsíčník se odmlčí až do září, chtěl bych vám všem popřát nádherné slunečné dny, šťastnou cestu kamkoliv, bezpečný návrat odkudkoliv a stále veselou mysl!

Milan Jiruška, starosta obce

Renovace drobných sakrálních památek

Pod odborným názvem v nadpisu se skrývá, co každý z nás zná a co je neodmyslitelnou součástí české kulturní krajiny - kapličky, křížky a boží muka. Pozorný pěněnský chodec si jistě všiml, že tyto památky v naší obci prošly v posledních letech opravou. Jedná se o kříž v Ryklově údolí, o kříž před penzionem U pejska a kočička, kříž před kaplí Nejsvětějšího Srdce Páně a o sochu sv. Jana Nepomuckého ve výklenkové kapli na mostě přes Pěněnský potok na bývalé cestě na Malíkov nad Nežárkou.

Nejhodnotnější kulturní památkou požívající státní ochrany je v Dolní Pěně vedle tří památkově chráněných usedlostí právě výklenková kaple s dřevěnou polychromovanou sochou sv. Jana Nepomuckého, jedno z českých zemských patronů. Kaple je datována do r. 1762 do období baroka, kdy v českých zemích v souvislosti s barokní zbožností vznikalo velké množství drobných sakrálních památek. Jejich objednateli byli zpravidla měšťané či sedláci a řemeslníci a měly funkci děkovnou, kajícnou či prosebnou. Naším předkům sloužily k zastavení a modlitbě při každodenních pochůzkách. Byly tedy považovány za stavby posvátné, avšak veskrze praktické. Dnes, kdy pro většinu obyvatel ztratily posvátnou funkci, jsou nenahraditelnou součástí naší kulturní paměti.

Restaurování svatojánské kaple provedli restaurátoři Mgr.A Ivana Havlíčková a Robert Gaube z firmy Restaurátoři s.r.o. z Dolní Pěny. Obstarali dotaci ve výši téměř 200 tisíc Kč se spoluúčastí obce od Ministerstva kultury ČR a provedli komplexní restaurátorský zásah, včetně restaurování umělecko-řemeslných kovaných prvků. Ten spočíval v plošném čištění, nástřiku biocidním přípravkem, čištění od ptačího trusu a prachových depozitů, odstranění nevhodných dožilých plastických retuší z poslední opravy, plošném odstranění nevhodných vrstev přemaleb z poslední opravy, v plastické retuši, doplnění chybějících partií, v rekonstrukci a barevné retuši chybějící polychromie (zejména v partii soklu, kde velká část nápisu již zanikla), retuši zlacených partií mušlovým zlatem, restaurování kamenné dlažby (čištění, zpevnění, vykopání kořenů, nové osazení části dlažby, nový zásyp), v nátěrech a zlacení plátkovým zlatem, v nově vytvořených a restaurovaných umělecko-řemeslných prvků (svatozář, lucerna na kované trnoži) a v opravě a protažení kované mříže již s fungujícím zámkem.

Bude-li někdo chtít zapálit v kapli svíčku, klíč bude uložen na obci a u pana Draxlera.

Petr Šulc, technické informace Ivana Havlíčková

Aktuality

Od 10. 6. jezdí do Dolní Pěny 2. autobusový spoj v 16:35 z autobusového nádraží v Jindřichově Hradci.